

Katerina Englishová:

Hudba je překrásný svět

Krásná a talentovaná, přesně taková je naše nejznámější harfenistka. Časopisu Maminka exkluzivně prozradila, že se její rodina brzy rozroste a devítiletá dcera Johanka tak dostane sourozence.

text: Linda Zikmundová

Kateřina Englishová s dcerou Johankou po jednom z koncertních vystoupení.

Kateřino, jste podruhé těhotná, těší se vaše dcera Johanka na sourozence?

Samozřejmě se těší nesmírně. Nastudovává encyklopedie a honí mě, abych cvičila, dobře jedla, nic těžkého nenosila... Jde na to přímo vědecky, ale její pozitivní reakce nás s manželem moc potěšila.

Už víte, jestli to bude holčička, nebo chlapeček? A prozradíte nám to sladké tajemství?

Víme. Neprozradíme :-)

Jak se cítíte? Je to v něčem jiné, než když jste čekala první dítě?

Asi je to vždycky trochu jiné, s dcerou jsem, alespoň ze začátku, neměla dojem, že musím sníst opravdu všechno, co najdu...

Johance je devět let, nemáte obavy z toho, že budou mít vaše děti mezi sebou takový velký věkový rozdíl?

Obavy mám jen z mála věcí a tato to rozhodně není. Znáám sourozence dva roky od sebe, kteří k sobě nemají žádný vztah. Záleží na mnoha faktorech, pochopitelně, ale jedním z nich je i náš rodičovský přístup a to, jak Johanku na jednu stranu zapojíme a na druhou ji nezneužijeme v náš prospěch – pro hlídání a podobně.

Jste vdaná za Václava Bartušku, diplomata a politika, jak jste se seznámili?

Seznámili jsme se na výroční schůzi Fulbrightovy nadace, díky které jsme oba studovali v USA. Prý jsem byla zdaleka nejmladší, tak mu nic jiného nezbylo... :-)

Váš manžel v jednom rozhovoru uvedl, že se už odmala o Johanku stará sám, když odjedete koncertovat... Jaký je podle vás táta? Jaký spolu mají vztah?

Podle mne je to fantastický táta, stejně jako manžel. Vztah spolu mají moc hezký, i když

vzhledem k podobné povaze na sebe občas i narazí.

Johanka už chodí do školy...

Co ji baví? Jaké má zájmy?

Jde ve vašich „hudebních šlápěch“?

To si nejsem jista. Hraje sice na klavír, příčnou flétnu a chodí do Kühnova dětského sboru – což implikuje jasně, že ji hudba baví. Nicméně moc ráda má i matematiku, čínštinu, na kterou chodí už dva roky, a atletiku.

Čínštinu? To je poměrně neobvyklé, jak jste se rozhodli zrovna pro tento jazyk?

Vzali jsme Johanku s sebou do Číny, tam si začala zapamatovávat znaky a jevila vůbec velké nadšení ohledně neobvyklého jazyka. Brali jsme to s rezervou. Doma ale pořád loudila, že se chce učit čínsky, tak jsem jí našla kurzy pro děti. Mysleli jsme si s mužem, že ji to brzy přejde, ale zatím se drží... Může se nám to v budoucnu velmi hodit, bude nám překládat, až už bude vše jen v čínštině... :-)

Jaké bylo vaše dětství? Předpokládám, že jste už odmala na něco hrála... Kdy přišla na řadu harfa a proč jste si zvolila právě ji?

Dětství jsem měla krásné, hrála jsem na zobcovku, příčnou flétnu, pak na klavír, ale jezdila jsem také lyžovat nebo na turistické výlety. Na harfu jsem začala hrát asi ve 13 letech vlastně náhodou. Naivně jsem si myslela, že na ni nebudu muset tolik cvičit jako na klavír :-)

Neměla jste třeba v pubertě pocit, že vám kvůli cvičení něco utíká? Že nemůžete být s kamarády venku a podobně?

To jsem tedy neměla. Já jsem s kamarády venku klidně mohla být, mám naštěstí zcela normální rodiče. Studium klasické hudby je velká řehole a velká disciplína, ale neznamená, že musíte být za každou cenu úplně mimo dění. A hudba mne naopak posunula do sfér, kam bych se asi jako gymnazistka nikdy nedostala. Každý týden koncerty České filharmonie, komorní koncerty, jazzové kluby. Mám opravdu „naposloucháno“ hodně kvalitní hudby. Je to překrásný svět.

Často pobýváte v zahraničí, dokonce jste studovala v USA, máte tedy možnost

ÚSPĚŠNÁ HUDEBNICE

Patří k výrazným osobnostem české harfové školy. Spolupracuje s významnými umělci a soubory u nás i v zahraničí. Podílela se na více než třiceti CD nahrávkách.

srovnávat například výchovu dětí jinde a u nás?

U nás se toho už hodně okoukalo ze Západu. Kult dítěte je někdy až fascinující pozorovat. Tím nechci říct, že bych chtěla děti vychovávat rákoskou, ale dítě, které nikdy neslyší „ne“, má podle mého zaděláno nejen na problémy s kamarády, ale především v budoucích partnerských vztazích.

Spolu s violistkou Jitkou Hosprovou, s níž právě vydáváte CD s názvem Chansons dans la nuit (Písně noci), se podílíte na programu České filharmonie Hudba jako pohlazení pro budoucí maminky.

Mohla byste nám tento projekt přiblížit?

Myslím si, že je to moc pěkný počín od České filharmonie přivábit nové publikum, které se může navnadit i na další koncerty klasické hudby. Tento cyklus je ale nejen pro budoucí maminky!!! Zváni jsou všichni, kdo chtějí přijít do krásného, klidného prostředí Sukovy síně – komorního sálu Rudolfiny – a vyslechnout si podvečerní hodinku hudby, která rozhodně lahodí uchu. Programy jsou na vysoké úrovni, takže žádná podbízář pseudomeditativní lákadla.

Vy sama jako budoucí maminka na sobě a na miminku pociťujete příznivé účinky hudby?

Pochopitelně :-). Krásná a kvalitní hudba kultivuje duši, a to nejen budoucích maminek. ■

